Παραινετικός λόγος († Γέροντας Άνθιμος Αγιαννανίτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 15 Μαΐου, 2017

Σήμερα διερχόμαστε την χειρότερη κρίση από κτίσεως κόσμου. Βλέπετε τους ανθρώπους, ενώ ο Θεός έδωσε τη σοφία για το αγαθό, αυτοί την καταχρώνται για το πονηρό. Έχουν αποθηριωθεί, πράγμα που δεν συμβαίνει στα θηρία.

Κανένα καλό δεν μπορούμε να κάνουμε χωρίς τη μετάνοια. Ας ανατρέξουμε στην Παλαιά Διαθήκη στο εξής περιστατικό. Λέει ο προφήτης Ιωνάς: «Ακόμη τρεις ημέρες και η Νινευΐ καταστρέφεται». Τι έκαναν τότε οι Νινευΐτες; Μετανόησαν και νήστεψαν οι πάντες, ακόμη και τα ζώα τους. Το ίδιο και μείς, ας υψώσουμε τους νοητούς οφθαλμούς μας προς τον Θεό, να ζητήσουμε το θείο έλεος για μας, το Έθνος, την Εκκλησία, τον κόσμο ολόκληρο, λέγοντας: «*Κύριε, κατάπεμψον το έλεός σου επί τον λαόν σου και συγχώρησον ημάς τους αμαρτωλούς και όλον τον κόσμον σου*».

Στην περίοδο της Νέας Διαθήκης, διαβάζουμε για τον Μεγα Βαρσανούφιο, ότι έβλεπε να ξεσπά στον κόσμο μεγάλο κακό. Τότε τρεις άνδρες εμπόδιζαν να εξαπλωθεί στον κόσμο αυτό το κακό. Ο ένας ήταν ασκητής στην Ρώμη, ο άλλος στην Κόρινθο και ο τρίτος ο ίδιος ο άγιος Βαρσανούφιος. Οι προσευχές αυτών των τριών απέτρεψαν τον δίκαιο θυμό και την οργή του Μεγάλου Βασιλέως Χριστού.

Πιστεύω ότι και μέχρι σήμερα υπάρχουν τέτοιοι Άγιοι που προσεύχονται. Έχει τόσο οργιάσει ο σατανάς με τα όργανά του, ώστε θέλουν να καταπιούν τα πάντα. Ας προσευχόμαστε λοιπόν όλοι, διότι χανόμαστε.

Η ταπείνωση θα μας αναστήσει από κάθε χαμερπή διαλογισμό, όπως ο Κύριος «*παθών και σταυρούμενος ανεστήθη και εδοξάσθη*». Η ταπείνωση φέρει τη μετάνοια, που προέρχεται εκ του ρήματος μεταμελούμαι, δηλαδή αυτό το κακό που έκαμα δεν το ξανακάνω. Ο αμαρτωλός, εάν μετανοήσει, γίνεται αναμάρτητος. Ο προφήτης Δαβίδ είπε: «*Ημάρτηκα τω Κυρίω*», και ο προφήτης Ναθαν του είπε: «*Αφείλετο ο Κύριος το αμάρτημά σου*».

Να προσπαθήσουμε όλοι με τη μετάνοια να κερδίσουμε τα αιώνια αγαθά. Δύο τόποι εντεύθεν υπάρχουν: αιώνια ζωή και αιώνια κόλαση. Όσο ενάρετοι και να νομίζουμε ότι είμαστε, όμως ο ανθρώπινος νους εκ νεότητος αυτού ρέπει στα πονηρά «*καν μία ώρα η ζωή ημών*», διότι έτσι μας κατάντησε η απιστία των Πρωτοπλάστων.

Να έχουμε πίστη θερμή, διότι «*ο πιστεύσας εις εμέ ζήσεται*», λέει ο Κύριος, και «*ο αγαπών εμέ, αγαπά τον αποστείλαντά με*».

Αν δεν εξομολογούμαστε τους λογισμούς στον πνευματικό, θα γίνουν θηρία και θα μας φάνε. Ο γεωργός που βρήκε το παγωμένο φίδι και τό 'βαλε στον κόρφο του, μόλις αυτό ζεστάθηκε, αμέσως τον δάγκασε. Κι εμείς, αν δεν τους εξαγορεύσουμε, θα γίνουν έργα, «*η δε αμαρτία τελεσθείσα*», λέει ο απόστολος Ιάκωβος, «*αποκύει θάνατον*».

Η αγάπη είναι πολύ μεγάλο πράγμα. **Αγάπη είναι ο ίδιος ο Χριστός.** Ο Χριστός μάς αγάπησε μέχρι θυσίας. Ας αγαπήσουμε κι εμείς ο ένας τον άλλο με την αγάπη της θυσίας. Θέλει βία μια τέτοια αγάπη, καθώς λέει και το Ευαγγέλιο για την Βασιλεία των Ουρανών, ότι «*βιασταί αρπάζουσιν αυτήν*». Αρχή και οδός προς τον Θεό να είναι το «*αεί βιάζεσθαι εαυτόν*».

Η σωτηρία μας είναι το πρωταρχικό έργο της ευδοκίας του Θεού, διότι «*πάντας θέλει σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν*». **Δεν έχει προσωποληψία ο Θεός**. Όλους ελεεί, αλλά σώζει τους πιστούς ορθοδόξους Χριστιανούς, διότι έχουν το αληθινό βάπτισμα και την αληθινή διδασκαλία. Αν θέλουμε τη σωτηρία μας σημαίνει ότι **πρέπει να φυλάξουμε τις εντολές του Θεού**, χωρίς τις οποίες δεν μπορούμε ν' αγαπήσουμε τον Θεό και τον άνθρωπο.

Το Ευαγγέλιο μας λέει: Αν λες, άνθρωπε, ότι αγαπάς τον Θεό, που δεν βλέπεις, και μισείς τον πλησίον σου που βλέπεις κάθε μέρα, είσαι ψεύτης. **Η σωτηρία μας λοιπόν εξαρτάται από την στάση που θα πάρουμε απέναντι στους άλλους ανθρώπους**.

Προσευχή σημαίνει επικοινωνία απευθείας με τον Θεό. Ο Ψαλμωδός λέει: «*Εκχεώ ενώπιον αυτού την δέησίν μου, την θλίψιν μου ενώπιον αυτού απαγγελώ*». Προ της προσευχής χρειάζεται να αυτοσυγκεντρωθούμε με ταπεινωμένο φρόνημα, όπως κάνουμε όταν πάμε να ζητήσουμε βοήθεια από κάποιον ανώτερό μας. Με τη βοήθεια της προσευχής λυτρωνόμαστε από λογισμούς και φαντασίες.

Να ετοιμαστούμε, για να μην πεθάνουμε. Ένα ρητό λέει: «*Εάν πεθάνεις πριν πεθάνεις, δεν θα πεθάνεις όταν πεθάνεις*». Η προετοιμασία μας, που θα πρέπει να γίνεται σ' ολόκληρη τη ζωή μας, συνίσταται στα εξής **τέσσερα σημεία**:

α) Να πεθαίνουμε συνεχώς ως προς την αμαρτία,

β) να μη θαρρούμε για ό,τι καλό κάναμε και **αυτοεπαινούμαστε**,

γ) όσο και αν σφάλλουμε, **να μην απελπιζόμαστε**, και

δ) να γνωρίζουμε ότι **ο Θεός παραχωρεί να αμαρτάνουμε για να ταπεινωθούμε**, διότι χωρίς ταπείνωση δεν μπορούμε να εισέλθουμε στη Βασιλεία των Ουρανών.

[Από το βιβλίο: Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου, «Σύγχρονοι Γεροντάδες του Άθωνος», Ιερομόναχος Άνθιμος Αγιαννανίτης Πνευματικός († 1910-1996). Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου 2005]

(Πηγή ηλ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)